

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การปกครองท้องถิ่นถือเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งเป็นไปตามหลักการกระจายอำนาจ ที่รัฐบาลมอบอำนาจในการบริหารงานตามภารกิจต่าง ๆ โดยหลักการกระจายอำนาจและให้อิสระแก่ท้องถิ่นเพื่อปกครองตนเอง ได้กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 โดยให้ความสำคัญกับการปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งวางหลักการอย่างชัดเจนไว้ในหมวด 9 มาตรา 282-290 ของรัฐธรรมนูญ แสดงเจตนารมณ์ให้มีการกระจายอำนาจให้กับท้องถิ่น โดยเน้นให้ท้องถิ่นมีสิทธิปกครองตนเอง มีอิสระในการกำหนดทิศทางในการบริหารท้องถิ่นของตนเอง รวมทั้งมีอิสระในการบริหารงานทั้งทางด้านบริหารกำลังคน และงบประมาณ ทั้งนี้เน้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่น และเป็นที่มาของการตราพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542

ผลจากรัฐธรรมนูญ และกฎหมายฉบับดังกล่าว ได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ และส่งผลให้บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเปลี่ยนแปลงไป จากเดิม ภายใต้ขอบเขตของกฎหมายรัฐธรรมนูญกำหนดแบ่งภารกิจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับผิดชอบการจัดการบริหารสาธารณะระดับชุมชน ส่วนราชการบริหารส่วนกลาง และส่วนภูมิภาครับผิดชอบการดำเนินการกิจของรัฐในระดับประเทศ และภูมิภาค โดยให้คำปรึกษาและสนับสนุน กำกับดูแลการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพียงเท่าที่จำเป็น ซึ่งแตกต่างจากในอดีตที่ผ่านมามององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีบทบาทในการจัดบริการสาธารณะไม่กี่ด้าน และส่วนใหญ่ไม่ใช่บทบาทหลักในการพัฒนาท้องถิ่นแต่เป็นแค่การจัดบริการสาธารณะขั้นพื้นฐาน เช่น การจัดเก็บขยะและกำจัดขยะ งานดูแลความสะอาดของถนนและท่อระบายน้ำ ส่วนบทบาทหลักในการพัฒนาท้องถิ่นเป็นหน้าที่ของส่วนราชการระดับภูมิภาค

การออกพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 นับว่าเป็นก้าวแรกของรัฐบาล ในการที่จะส่งเสริมการกระจายอำนาจและการปกครองไปสู่ประชาชนซึ่งเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนและองค์กรประชาชน

เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติฉบับนี้สอดคล้องกับทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 และเป็นไปตามกระแสการพัฒนาในระดับสากลที่เน้นการวางรากฐานของประชาธิปไตยให้มั่นคงการกระจายอำนาจสู่องค์กรระดับชุมชนเป็นแนวคิดที่ถ่ายโอนอำนาจการตัดสินใจ (สถาบันเพื่อการพัฒนาประเทศไทย, 2540 : 2) ซึ่งถือว่าเป็นการกระจายอำนาจการปกครองขึ้นพื้นฐานของประเทศโดยแท้จริง อันเป็นการตอบสนองต่อนโยบายกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นของรัฐบาลตามระบอบประชาธิปไตย ซึ่งมุ่งที่จะให้อำนาจในการบริหารงานแก่หน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ท้องถิ่นเองมีความสามารถในการบริหารงานที่แก้ไขปัญหาเพื่อพัฒนาท้องถิ่นด้วยตนเองในขอบเขตและหน้าที่โดยไม่ต้องผ่านความเห็นชอบจากทางราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคเหมือนเช่นในอดีต ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีความคล่องตัวในการดำเนินการบริหารงานให้มีความเจริญก้าวหน้าและตรงกับความต้องการของราษฎรในตำบลได้อย่างดีถ้วน (ภาคภูมิ โภชนกุล, 2541 : 2)

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นรูปแบบหนึ่งของการบริหารส่วนท้องถิ่นรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ได้มีการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล โดยการยกฐานะขึ้นจากสภาตำบลและมีองค์การบริหารส่วนตำบลรวมทั้งสิ้น 6,747 แห่ง ทั่วประเทศโดยแยกเป็นการจัดตั้งในปี พ.ศ. 2538 จำนวน 617 แห่งในปี พ.ศ. 2539 จำนวน 2,143 แห่งในปี พ.ศ. 2540 จำนวน 3,637 แห่ง และในปี พ.ศ. 2542 จำนวน 350 แห่ง (พะยอม วงศ์สารศรี, 2534 : 56) จึงนับได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่นมีพื้นที่ครอบคลุมทุกจังหวัดของประเทศ มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งด้านเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรมประเพณี ตามพระราชบัญญัติ สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ตามกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง (อังคณา วงษ์นอก, 2547 : 1) ปัจจุบันมีองค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งสิ้น จำนวน 7,405 แห่ง

คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วย ประธานกรรมการบริหาร 1 คน และคณะกรรมการบริหาร 2 คน รวม 3 คน ซึ่งคัดเลือกจากสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล และจากผลของพระราชบัญญัติฉบับนี้ ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินอย่างขนานใหญ่ อันเนื่องมาจากการกระจายอำนาจจากรัฐบาลลงสู่ประชาชนในตำบลอีกครั้งหนึ่ง การเปลี่ยนแปลงครั้งหลังสุดเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ตำบลยังคงเป็นพื้นที่ยุทธศาสตร์ทางการเมืองการปกครอง แม้ว่า

ระบบการปกครองท้องถิ่นมิได้หมายถึงการมุ่งสร้างรูปแบบการปกครองตนเอง ระดับ ตำบลเท่านั้น แต่ตำบลก็เป็นทีระดับล่างสุดที่หลายฝ่ายต่างให้ความสำคัญ โดยมีเหตุผลว่า เพื่อพัฒนาจิตสำนึกแห่งประชาธิปไตย อันจะส่งผลต่อความแข็งแกร่งของการเมืองในระดับชาติ ตลอดจนเป็นการกระจายความเจริญและการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาคความ ต้องการของประชาชนที่รากเหง้าของปัญหา ซึ่งประหยัด หงส์ทองคำ (2538 : 13 – 17) กล่าวว่ การปกครองท้องถิ่นหรือการกระจายอำนาจ (Decentralization) โดยหลักการทั่วไปมีสาระสำคัญที่คล้ายคลึงกัน คือ เพื่อให้หน่วยการปกครองท้องถิ่น เป็นสถาบันที่จะให้ การศึกษาด้านการเมือง ในระบบประชาธิปไตยแก่ประชาชน เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นรู้จัก การปกครองตนเอง เพื่อให้องค์การปกครองท้องถิ่นแบ่งเบาภาระของรัฐบาลกลาง

จากการปฏิรูประบบราชการจึงเกิดขึ้นเพื่อลดขนาดราชการ มุ่งเพิ่มประสิทธิภาพ การวัดคุณค่า การกระจายอำนาจ การสละอำนาจและการให้บริการด้วยระบบตลาด และเทคนิค การบริหารจัดการสมัยใหม่ การปฏิรูประบบราชการลักษณะนี้นิยมเรียกว่า “การจัดการภาครัฐ แนวใหม่” (New Public Management: NPM) เป็นแนวคิดหลักในการปฏิรูประบบราชการ โดย การนำเอาหลักการจัดการสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้ เพื่อการพัฒนาประบบราชการให้เป็นระบบ ราชการยุคใหม่ ซึ่งสามารถทำงานตอบสนองการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมี ประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งระบบราชการตามแนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่ใน ปัจจุบัน (ทวีศักดิ์ สุททกวาทิน. 2550 : 9 -11)

องค์การบริหารส่วนตำบลจัวบา อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม เป็นองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นที่สำคัญต่อประชาชนในเขตตำบลจัวบา ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้ง ทุกคนมีความต้องการและปรารถนาไม่แตกต่างจากชุมชนหรือท้องถิ่นอื่น คือ คุณลักษณะ หรือคุณสมบัติของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ที่น่าพึงพอใจของประชาชน ซึ่ง ประกอบด้วยคุณสมบัติด้านคุณธรรม และจริยธรรม มีอุดมการณ์พร้อมที่จะเข้ามาปกป้อง และรักษาผลประโยชน์ให้แก่ประชาชน บำบัดทุกข์บำรุงสุขและนำความเจริญไปสู่ ประชาชนให้มากที่สุด อันถือได้ว่าเป็นอุดมการณ์ของตัวแทนประชาชน นอกจากนั้นยังมี คุณลักษณะอื่น ๆ เช่น ระดับการศึกษา ประสบการณ์ เป็นต้น (องค์การบริหารส่วนตำบลจัวบา. 2552 : 5) และในการบริหารงานของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลจัวบา ได้บริหารงานเพื่อ ชุมชนท้องถิ่นครบวาระ 4 ปี ส่งผลให้ชุมชนท้องถิ่นได้รับการพัฒนาตามนโยบายของผู้บริหาร ทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งสอดคล้องกับกรอบแนวคิดของวรชินทร์ สุวรรณชัยรบ (2549 : 5) ที่ได้ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติหน้าที่นายกเทศมนตรี ตำบลสมเด็จ

อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ ในด้านต่าง ๆ จำนวน 8 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านความสามารถ ด้านการเป็นผู้นำ ด้านความคิดสร้างสรรค์ ด้านการปกครอง ด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านการบริการ สังคม และด้านคุณธรรมจริยธรรม

ดังนั้นในฐานะที่ผู้ศึกษาเป็นราษฎรคนหนึ่ง ที่ใช้สิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อภาวะผู้นำนายกองค์การบริหารส่วนตำบลจัวบา อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม ที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงในด้านต่าง ๆ เช่น การปฏิบัติตามหน้าที่ของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อประโยชน์ของท้องถิ่น ชื่อสัตย์สุจริต บริสุทธิ์ใจ ไม่มีส่วนได้ส่วนเสียในนิติกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลทั้งทางตรงและทางอ้อม เป็นต้น เพื่อประเมินสถานการณ์ความสนใจ ความเอาใจใส่ด้านการเมืองการปกครองท้องถิ่น ของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลจัวบา และจะเป็นข้อมูลสำคัญส่วนหนึ่งที่จะเผยแพร่สู่ประชาชนและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายให้รับทราบโดยทั่วกัน รวมทั้งเป็นการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อการพัฒนาปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงาน ของ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลจัวบา อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม ต่อไป

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลจัวบา อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนที่มีเพศ และหมู่บ้านที่อาศัยอยู่แตกต่างกัน ต่อภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลจัวบา อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลจัวบา อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม

สมมติฐานการศึกษา

1. ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลจัวบา อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง
2. ประชาชนที่มีเพศ และหมู่บ้านที่อาศัยอยู่ แตกต่างกันมีระดับความพึงพอใจต่อภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลจัวบา อำเภอวาปีปทุมจังหวัดมหาสารคาม

แตกต่างกัน

ขอบเขตการศึกษา

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไปและมีสิทธิเลือกตั้งในองค์การบริหารส่วนตำบลงัวบา อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 6,146 คน (องค์การบริหารส่วนตำบลงัวบา. 2552 : 12-13)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้ง โดยวิธีการหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง ตามสูตร ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane. 1973 : 727) จำนวน 376 คน

2. ขอบเขตด้านพื้นที่ของการศึกษา

พื้นที่ที่ใช้ในการศึกษา คือ พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลงัวบา อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม

3. ระยะเวลา ระยะเวลาที่ทำการศึกษาค้นคว้าระหว่างเดือน มีนาคม – เมษายน พ.ศ. 2554

4. ตัวแปรที่ศึกษา

4.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) คือ ข้อมูลทั่วไปของประชาชน ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ และหมู่บ้านที่อาศัยอยู่

4.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ ความพึงพอใจของประชาชน ต่อภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลงัวบา อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม 8 ด้าน คือ (วรชินทร์ สุวรรณชัยรบ. 2549 : 5)

- 4.2.1 ด้านความรู้
- 4.2.2 ด้านความสามารถ
- 4.2.3 ด้านการเป็นผู้นำ
- 4.2.4 ด้านความคิดสร้างสรรค์
- 4.2.5 ด้านการปกครอง
- 4.2.6 ด้านมนุษยสัมพันธ์
- 4.2.7 ด้านการบริการสังคม
- 4.2.8 ด้านคุณธรรมจริยธรรม

กรอบแนวคิดในการศึกษา

ในการศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนต่อภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลงัวบา อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคามตำบลงัวบา อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม ผู้ศึกษาได้กำหนดกรอบแนวคิด ดังนี้

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดในการศึกษา

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความพึงพอใจต่อภาวะผู้นำ หมายถึง ความรู้สึก อารมณ์ ความชอบ ความไม่ชอบ ความพอใจ ซึ่งจัดว่าเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นภายในจิตใจของแต่ละคนที่เป็นความรู้สึกหรือทัศนคติทางบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นสามารถตอบสนองต่อความต้องการให้แก่บุคคลนั้นได้ในที่นี้หมายถึง ความพึงพอใจของประชาชนต่อภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลงัวบา อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคามในด้านต่าง ๆ จำนวน 8 ด้าน คือ (วรชินทร์ สุวรรณชัยรบ. 2549 : 5)

1.1 ด้านความรู้ หมายถึง ความรู้ในงานที่ปฏิบัติ ของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลจัวบา อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม ได้แก่ เรื่องนโยบายการบริหารงานท้องถิ่น การบริหารภารกิจต่าง ๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ความรู้เกี่ยวกับระเบียบราชการ การให้คำปรึกษาแก่ประชาชนในพื้นที่

1.2 ด้านความสามารถ หมายถึง การมีความสามารถเกี่ยวกับการวิเคราะห์งาน ของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลจัวบา อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม การติดตามมอบหมายงาน การแก้ไขปัญหา การให้คำปรึกษาแก่ผู้ร่วมงานและผู้ได้บังคับบัญชา

1.3 ด้านการเป็นผู้นำ หมายถึง การชักจูงใจให้ผู้อื่นปฏิบัติงานให้เกิดผลดีต่อหน่วยงานของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลจัวบา อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม สามารถกำหนดแนวทาง เพื่อนำให้กลุ่มบรรลุวัตถุประสงค์นั้น ๆ เข้าใจสภาพความแตกต่าง และเห็นคุณค่าของผู้ร่วมงาน

1.4 ด้านความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง ความสามารถที่แสดงออกของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลจัวบา อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม ในเรื่องของความคิดริเริ่มสิ่งใหม่ ให้เกิดประโยชน์ต่อท้องถิ่น มีจินตนาการที่สามารถนำไปประยุกต์ให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมได้

1.5 ด้านการปกครอง หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ไม่ใช่อำนาจหน้าที่ในการแสวงหาผลประโยชน์เฉพาะตน ให้ความเสมอภาคกับผู้ได้บังคับบัญชาอย่างเท่าเทียมกัน เป็นผู้ที่หลักการบริหารจัดการองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ

1.6 ด้านมนุษยสัมพันธ์ หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลจัวบา อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม ที่จะก่อให้เกิดความรักความเข้าใจอันดีต่อกัน และร่วมใจปฏิบัติงาน

1.7 ด้านการบริการสังคม หมายถึง การอำนวยความสะดวก แก่สังคมและชุมชนท้องถิ่น ของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลจัวบา อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม ในการจัดการร่วมกิจกรรมในชุมชนท้องถิ่น การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่นและชุมชนให้เกิดประโยชน์สูงสุดร่วมกัน

1.8 ด้านคุณธรรมจริยธรรม หมายถึง การที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลจัวบา มีคุณความดีที่สั่งสมอยู่ในจิตใจ การกระทำทางกาย วาจา และจิตใจ เป็นผู้มีความเสียสละไม่เห็นแก่ตัว ห่วงใยผู้อื่น ช่วยเหลือประชาชนและมีความซื่อสัตย์ยุติธรรม

2. ประชาชน หมายถึง ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในเขต ตำบลจัวบา อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม ตามประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง ประจำเขตเลือกตั้ง

3. นายกองจัดการบริหารส่วนตำบลจัวบา หมายถึง นายกองจัดการบริหารส่วนตำบล จัวบา อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม ที่ได้รับการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนตาม กฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พระราชบัญญัติสภา ตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 มาตรา 58 ส่วนที่ 2 เมื่อวันที่ 6 กันยายน พ.ศ. 2552 ถึง 5 กันยายน พ.ศ. 2554

4. องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบล ที่มีฐานะเป็นนิติ บุคคลและเป็นราชการส่วนท้องถิ่น มีอำนาจตัดสินใจในการบริหารงานของตำบล ตามที่ กฎหมายกำหนดไว้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ข้อสนเทศที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้อาจสามารถเป็นข้อมูลเสนอต่อนายกองจัดการ บริหารส่วนตำบลจัวบา อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคามเพื่อใช้ในการวางแผนปฏิบัติงาน และนำไปปรับปรุงภาวะผู้นำให้ประชาชนได้รับความพึงพอใจมากขึ้น